Maska przeciwgazowa M17 (replika)

Kolekcja:	Wyposażenie i rekonstrukcja
Muzeum:	Muzeum Flanker
Właściciel:	Flanker

Miejsce pochodzenia:	Niemcy
Stan eksponatu:	Bardzo dobry
Opis:	Użycie podczas pierwszej wojny światowej substancji trujących (gazów bojowych) wymusiło zastosowanie środków ochrony dróg oddechowych po improwizowanych maskach w postaci gaz nasączonych substancjami neutralizującymi zaczęły pojawiać się maski tzw. suche. składającej się z maski właściwej, chroniącej całą twarz oraz pochłaniacza zawierającego uniwersalny środek ochronny, jakim był węgiel aktywowany. Były to rosyjskie maski „Zielinski-Kummant", niemieckie GM -15 (Gum m im aske-15), brytyjskieN. W 1917 r. wprowadzono w armii niemiecką mową maskę M17. Część twarzowa wykonana była garbowanej skóry owczej (z powodu niedoboru gumy) i maczana w uszczelniaczu olejowym. Soczewki celuloidowe mają wewnętrzną oprawkę. Nie ma zaworu wlotowego ani zaworu wydechowego, dlatego użytkownik musi wydmuchać powietrze przez uszczelkę obwodową i filtr. Posiada 6-punktową uprząż na głowę. Celem żądła z przodu maski jest zapobieganie zbytniemu opadaniu filtra. W Gasschutzhaube użyto tych samych okularów i obudowy zaworów co w GM15, a tarze filtr Model 11/11, następnie filtr został unowocześniony aby był bardziej skuteczny przeciwko nowym środkom chemicznym, które pojawiły się w późniejszych latach wojny. Stalowy kanister filtra zawiera teraz 3 warstwy oddzielone stalowymi sitami. Pierwsza warstwa to węgiel aktywny nasączony 40% węglanem potasu tak jak w Modelu 1915. Kolejna, środkowa warstwa, to czysty węgiel aktywny. Trzecia warstwa zawiera diatomit nasączony 40% węglanem potasu, heksaminą i piperazyną. Maska ta zastąpił maskę GM15. Maska przenoszona w stalowej puszcze. Egzemplarz współczesna replika produkcja SCHIPPERFABRIK.